

[Villemoes.]

i nogenlunde uforandret Omfang. Men efter min Mening kan en større Uhyrlighed overhovedet ikke tænkes, mere forkvaklede Forhold skal man lede længe efter. Regeringen og dens Talsmænd vasker Hænderne og beklager Udviklingen: Der er Krig i Europa, o. s. v. o. s. v. Vi gør, hvad vi kan, vi hjælper det Erhverv, hvis Valuta vi er saa syge for at faa fat i, for at vi andre, der ikke har med Landbrug at gøre, kan leve og aande paa Brostenene og i det hele taget bevæge os og have det godt. Og saa laver man en Lovgivning, saa det saa slideligt kan løbe rundt med 3—4 pCt. af den i Landbruget investerede Kapital. Jeg synes, at selv paa en Ikke-Landmand maa det virke nærmest komisk, at det skal være nødvendigt under vore Forhold. Vi er dog uden for det store Opgør mellem de store Lande.

Jeg kan ikke se andet, end at denne Situation er uværdig. Under de foreliggende Forhold er der overhovedet ingen anden anstændig Vej at gaa end den, som mit Parti har foreslaaet, men denne Vej vil Regeringen ikke gaa. Man har prøvet paa at tale med Regeringen, men det har været haabløst. Det konservative Parti, af hvilket det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) ikke er Medlem, men som han har Gruppefællesskab med, gør altsaa i dette Forhold Regeringen Følgeskab. Jeg gratulerer det konservative Parti til dette Samarbejde. Hvad der skal sammen, plejer jo at komme sammen. I øvrigt har Socialdemokratiet jo i Forening med det radikale Parti, ogsaa her i Tinget, Stemmer nok til Vedtagelse af det Forslag, der her behandles, og naar de Konservative har ønsket at rykke op og være med til at danne en Trekant, bliver der kun saa mange flere Stemmer derfor.

Jeg beklager, at man har lagt det saaledes til Rette, at der for første Gang i de to Maaneder, der er gaaet siden 1. September, skal gennemføres en Lov, bag hvilken der ikke staar en enig Rigsdag. Ansvarer herfor har Regeringen og Regeringen alene. Jeg ved godt, at Forslaget endnu ikke er vedtaget, og jeg hørte ogsaa det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Martin Sørensen [Peterslund]) udtale sig lidt om dette Forhold. Jeg er ikke Tankelæser, men jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem maaske kunde have ønsket, at der havde staaet en enig Rigsdag bag denne Lov. Det har vi fra Venstres Side ønsket i de to Maaneder, der er gaaet. Hvis man ønsker Lovforslaget vedtaget, saaledes som det er forelagt,

er det givet, som mit Partis Ordfører allerede har sagt, at vi ikke kan medvirke dertil.

Oluf Johansen: Uden at blande mig i Enkeltheder vil jeg gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger ud fra deres Synspunkt, som jeg naturligt repræsenterer, nemlig de mindre Landbrugeres, først og fremmest til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch), men tillige til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget).

Lad mig først henvende mig til det sidstnævnte Medlem, der talte nedsættende Ord om det mindre Landbrug, udtalte, at det mindre Landbrugs Repræsentanter var ikke Folk, som direkte stod i Landbruget, og hvad der ellers kunde siges af nedsættende om dem. Disse Toner har man hørt før; det er de kendte Toner fra Valutaaktionen i sin Tid, men de havde kun den Virkning at styrke Husmandsbevægelsen, og hvis det er det, det ærede Medlem tilsigter med sine nedsættende Udtalelser mod det mindre Landbrug, saa kan jeg kun være ham taknemmelig.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch), der talte baade som Partiet Venstres Formand og Ordfører og som Landbrugsraadets Præsident, to Stillinger, som udmærket lader sig forene — den ene er partisk, den anden upartisk. Det ærede Medlems Tone her i Dag var usædvanlig og kunde kun tages som Udtryk for ædel Harme over mislykket Spil. Det ærede Medlem talte frejdigt paa hele det danske Landbrugs Vegne, skønt han vel næppe i dette Øjeblik har Overblik over, hvor meget han er Præsident for. Han har hidtil været i den heldige Situation, at han har kunnet forhandle skiftevis med det mindre Landbrug paa den ene Side og med Erhvervsudvalget paa den anden Side, stadig paa den Maade, at naar han forhandlede med den ene af Parterne, stod han i Modstrid til den anden. Dette Dobbeltspil vil nu høre op, hvis det gøres umuligt for det mindre Landbrug, for Husmændene at forblive i Landbrugsraadet; saa bliver det ærede Medlems Operationsbasis mere enkel, mere ligetil, men næppe lettere, og den mister i hvert Fald noget af den Betydning, den har haft, ved at han har kunnet staa som Talsmand for det samlede danske Landbrug. Han har spillet højt Spil med det danske Landbrugs dyreste Interesser, Forstaaelse og Sammenhold, og han kommer saa til at ligge, som han har redet.